

Lyginamasis variantas

Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 5 punkto apibendrinto paaiškinimo (komentarą) 1 punkto 10 pavyzdys papildomas ir išdėstomas taip:

Komentaras

1. Ši įstatymo lengvata taikoma, jeigu:

- išmokėta kompensacija, kurios dydis nustatytas Lietuvos Respublikos įstatymuose arba kituose teisės aktuose;
- išmokėta teisės aktuose nustatyta tiesioginė išmoka pajamų lygiui palaikyti (tiesioginės išmokos apibrėžimas pateiktas Lietuvos Respublikos žemės ūkio, maisto ūkio ir kaimo plėtros įstatymo 2 straipsnio 16 dalyje);
- išmokėta kompensacija, kurios dydis nenustatytas, tačiau jos mokėjimas reglamentuotas Lietuvos Respublikos įstatymuose ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimuose. Sąvoka „mokėjimas reglamentuotas“ reiškia, kad teisės aktuose nustatytos kompensacijos mokėjimo sąlygos ir tvarka, taip pat taisyklės, kuriomis remiantis galima apskaičiuoti kompensacijos dydį;
- išmokėta kompensacija už autorių arba gretutinių teisių pažeidimą.

1¹. Ši lengvata netaikoma kompensacijoms, išmokėtoms ne pagal Lietuvos Respublikos, o kitų valstybių įstatymus arba kitus teisės aktus.

11 Pavyzdys

Darbo kodekso 31 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad darbdavys privalo sudaryti darbuotojui sąlygas darbo funkcijai atlikti ir suteikti darbuotojui reikalingas darbo priemones ar turtą. Darbo sutarties šalys susitaria, kad darbuotojas darbo metu naudos savo priemones ar turtą, išskyrus asmenines apsaugos priemones, kuriomis aprūpinti darbuotojus privalo darbdavys. Tokiu atveju gali būti susitarta dėl darbuotojui mokamos kompensacijos už jo priemonių ar turto naudojimą.

Darbo kodeksas nenustato, kokias savo priemones ar kokį turtą darbuotojas gali naudoti darbo metu, tačiau tai turėtų būti priemonės ar turtas, reikalingas darbo funkcijoms atlikti. Pavyzdžiui, tai galėtų būti asmeninis darbuotojo kompiuteris, telefonas, automobilis ir pan. Darbo sutarties šalys kiekvienu atskiru atveju pačios vertina ir tariaisi, ar darbuotojas savo priemones (turtą) darbui naudos išimtinai tik darbo tikslams. Susitarimas dėl darbuotojo darbo metu naudojamų savo priemonių ar turto turi būti įtvirtintas darbo sutartyje arba atskirame susitarime, kuris būtų pridedamas prie darbo sutarties.

Darbo kodeksas bei kiti teisės aktai nereglamentuoja kompensacijos už darbuotojo priemonių ar turto naudojimą dydžio ar nustatymo sąlygų, tačiau darbo sutarties šalys, nustatydamos kompensacijos dydį, turi elgtis sąžiningai, nepiktnaudžiauti savo teise (Darbo kodekso 24 straipsnio 1 dalis).

Darbuotojo pagal Darbo kodekso 31 straipsnio nuostatas gauta kompensacija už darbo metu naudojamas asmenines priemones ar turtą priskiriama neapmokestinamosioms pajamoms, jeigu įmonės apskaitos politikoje yra nustatyta kompensacijos dydžio apskaičiavimo tvarka ir asmeninio turto naudojimo sąlygos. tokios kompensacijos mokėjimas reglamentuotas darbdavio patvirtintose kompensacijos mokėjimo taisyklėse, kuriose nustatyta kompensacijos apskaičiavimo tvarka ir dydis. Kompensacijos sudedamąja dalimi gali būti turto nusidėvėjimas ar/ir eksploatacinės bei priežiūros (einamojo remonto) sąnaudos bei pan. Kompensacijos dydis turi būti ekonomiškai pagrįstas ir tokios kompensacijos mokėjimu neturi būti piktnaudžiaujama siekiant mokesstinės naudos.